

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/31/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122010623
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. JUDr. Milan Husťák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7122010623.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Milana Husťáka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Stanislava Sojku, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 1. augusta 2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 19.12.2023 sp. zn. 6T/15/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Mestský súd Košice rozsudkom sp. zn. 6T/15/2022 zo dňa 19.12.2023 uznal obžalovaného A. B. vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a § 127 ods. 5 Tr. zák. a prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že
1/ v C., v byte na ul. D. XX, v presne nezistenej dobe v rokoch 2016 až 2018 maloletú E. F., nar. XX.XX.XXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti obchytával za prsia a na intímnych miestach, a to napriek tomu, že vedel, že nedovršila vek 15 rokov,
2/ v C., v byte na ul. C. X, v presne nezistenej dobe od mesiaca február 2020 do 26.07.2020 maloletú E. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorá mu bola zverená do starostlivosti jej matkou G. F. obťažoval chytaním za prsia a na intímnych miestach, pričom presne nezisteného dňa v uvedenom období jej ohmatával pod tričkom prsia, chytal ju za pohlavné orgány, následne jej strčil prsty do vagíny a chcel ju pobozkať, a to napriek tomu, že vedel, že nedovršila vek 18 rokov.

Súd uložil obžalovanému A. B. podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný. V písomných dôvodoch podaného odvolania uviedol, že zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti skutkového zistenia, sú nejasné a neúplné, pričom prvostupňový súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Pokiaľ ide o rozsah dokazovania prvostupňový súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov E. F., E. H., A. C., A. F., H. D., A. I., J. K. a prečítaním zápisníc A. F., L. I., D. F. a oboznámením listinných dôkazov. Z vykonaného dokazovania nevyplýval priamy alebo nepriamy usvedčujúci dôkaz, preukazujúci skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil žalovaného trestného činu. K výpovedi poškodenej je nutné uviesť, že prvostupňový súd vyhodnotil výpoveď ako dôveryhodnú a to napriek tomu, že táto nepodstúpila žiadne vyšetrenia. Vystáva potom otázka prečo prvostupňový súd prihliadol výlučne na výpoveď poškodenej a to napriek rozporom v jej výpovedi. Záverom navrhuje vypočuť ďalších svedkov, J. L. – (bývala družka) a L. M..

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav, na právny rozbor a právny záver mestského súdu o vine obžalovaného.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval mestský súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere mestského súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi mestského súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a vykonaného dokazovania ani krajský súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by uvedený skutkový záver mestského súdu spochybňovali a správne a zákonné je aj posúdenie konania obžalovaného, ktoré zodpovedá zákonným ustanoveniam skutkových podstát zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s použitím § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a § 127 ods. 5 Tr. zák. a prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Pokiaľ ide o samotné dôvody odvolania obžalovaného krajský súd konštatuje, že s týmito sa v podstate vyrovnal už mestský súd v podrobnom a vyčerpávajúcom odôvodnení napadnutého rozsudku.

Z vykonaného dokazovania mal aj krajský súd preukázané, že v byte na ul. D. XX v dobe v rokoch 2016 až 2018 maloletú E. F., s ktorou žil v spoločnej domácnosti obchytkával za prsia a na intímnych miestach a rovnako v C. v byte na ul. C. K. X v dobe od mesiaca február 2020 do 26. 7. 2020 maloletú E. F., obťažoval chytaním za prsia a na intímnych miestach, pričom jej ohmatával pod tričkom prsia, chytal ju za pohlavné orgány, následne jej strčil prsty do vagíny a chcel ju pobožkať spôsobom podrobne popísaným vo výrokovej časti rozsudku.

S poukazom na vykonané dokazovanie mestský súd správne vyhodnotil výpoveď poškodenej E. F., ktorá aj napriek časovému odstupu popísala konanie obžalovaného sprevádzané emocionálnym prejavom, ktorý bol odrazom prežitých udalostí.

Vo vzťahu k obhajobe obžalovaného poukázal mestský súd správne aj na to, že obrana obžalovaného bola v celom rozsahu vyvrátená výpoveďou poškodenej, ktorá konzistentne popísala konanie obžalovaného, ku ktorému malo dôjsť v byte na ul. D. a v byte na ul. C.. Uvedené potvrdili aj ďalší nepriami svedkovia E. H., H. D., L. I., A. F. a A. F..

S prihliadnutím na závery znaleckého dokazovania vyjadrené v znaleckom posudku č. 167/2020 vypracovaného znalkyňou z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality L. J. K. krajský súd sa stotožnil so závermi znaleckého posudku, že pokiaľ ide o výpoveď poškodenej, táto je schopná správne vnímať, zapamätať si a následne reprodukovať prežité okolnosti. U menovanej v dôsledku prežitého deja bola zistená úzkosť viažuca sa na opačné pohlavie, pričom sexualita je spojená s anxiétou a napätím.

Pokiaľ ide o závery znaleckého posudku č. 84/2021 vypracovaného znalkyňou MUDr. Danicou Caisovou Škultétyovou z odboru psychiatria s konštatovanými závermi sa možno len stotožniť, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel duševnou chorobou ani prechodnou duševnou poruchou. Obžalovaný sexuálnou deviáciou v pravom slova zmysle netrpí a preto jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania, pričom u obžalovaného bola zistená závislosť na alkohole s tým, že liečba u obžalovaného vzhľadom k jeho postojom, by nespĺnila účel.

Rovnako dôsledným a podrobným spôsobom sa mestský súd vysporiadal aj s osobou obžalovaného a jeho predchádzajúcim životom. Pokiaľ ide o osobu obžalovaného z odpisu registra trestov mal krajský súd preukázané, že tento bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Vojenského obvodového súdu Prešov sp. zn. 1T 4/2007 pre trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený výchovný trest v trvaní 8 mesiacov so skúšobnou dobou do 7. 6. 2009 s tým, že sa osvedčil dňa 15. 10. 2012.

Výsledky dokazovania i vyššie uvádzané okolnosti vo svojom súhrne v konečnom dôsledku a po starostlivom uvážení všetkých okolností, viedli tak krajský súd k rovnakému záveru ako mestský súd, že spôsob konania obžalovaného a okolnosti, za akých k tomuto konaniu došlo, zakladajú prijať jednoznačný záver, že obžalovaný svojím konaním naplnil pojmové znaky žalovaného zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a § 127 ods. 5 Tr. zák. a prečinu sexuálneho zneužívania podľa § 202 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov považuje aj krajský súd za zákonný a spravodlivý a je toho názoru, že uložený nepodmienečný trest v takej výmere spĺňa výchovný účel trestu v rámci individuálnej, ako aj generálnej prevencie vrátane vnútornej diferenciacie umiestnenia obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Nezistiac žiadne pochybenie mestského súdu, krajský súd postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.